

Beslutad av
Lena BäckerDokumentägare
Lena BäckerGäller fr.o.m.
2016-01-31**Kronofogdemyndighetens ställningstagande**Ansvarig organisation
Kansliet, VO 1Beslutsdatum
2016-01-13

Ersätter beslut 2013-05-31 med dnr. 832 6511-13/121 (2/13/SUPRO)

Nr
2/16/Supro
Dnr
832 298-16/121**Användandet av E-faktura inom verksamheten
betalningsföreläggande**

Normalt är det tillåtet att lämna ut svarandens person- och organisationsnummer (och andra uppgifter från målet, exempelvis målnummer) på fakturor för ansökningsavgifter inom den summariska processen. Detta gäller oavsett faktureringen sker via pappersfaktura eller elektroniskt.

Det är dock viktigt att tänka på att utlämnandet alltid förutsätter att uppgifterna som lämnas ut är offentliga (dvs. inte omfattas av sekretess). Det är särskilt viktigt att inte lämna ut skyddade personuppgifter.

I kontakter med enheten för betalningsföreläggande och handräckning har inte framkommit något behov av att ändra innehållet i det nu ersatta ställningstagandet 2/13/SUPRO. Detta ställningstagande och den rättsliga promemorian överensstämmer i allt väsentligt med vad som tidigare har anförts. Därför har inte remittering skett.

Detta ställningstagande har beslutats av undertecknad chef för verksamhetsområde 1. I den slutliga handläggningen har också deltagit verksjuristerna Fredrik Ohlsson och Love Wilén Örnulf, föredragande.

Lena Bäcker
Chef, verksamhetsområde 1

RÄTTSLIG PROMEMORIA

1 Bakgrund, frågeställning och syfte

Kronofogdemyndigheten använder e-fakturor för bl.a. ansökningsavgifter inom den summariska processen. I samband med utredning om förutsättningarna för e-fakturorna uppkom frågan om det finns några rättsliga hinder mot att ha med svarandens personnummer på fakturan som gäller ansökningsavgift för betalningsföreläggande.

Frågan besvarades genom tidigare ställningstagande och rättslig promemoria. Dessa dokument ligger i allt väsentligt till grund även för denna promemoria.¹

2 Gällande rätt m.m.

2.1 Behandling av person- och organisationsnummer

Behandlingen av personuppgifter, däribland person- och organisationsnummer, i Kronofogdemyndighetens verksamhet med den summariska processen regleras i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet (databaslagen) I 1 kap. 2 § databaslagen anges att lagen gäller istället för personuppgiftslagen (1998:204) (PuL), utom i vissa avseenden.

De närmare förutsättningarna för Kronofogdemyndighetens behandling av personuppgifter i den summariska processen regleras i huvudsak i 2 kap. 7-12 §§ databaslagen. Där anges att de uppgifter som behandlas ska finnas samlade i en databas (nedan "BF-databasen"). Databas är här ett juridiskt begrepp och inte ett tekniskt. Det innebär att uppgifterna rent tekniskt kan finnas i flera olika system.²

I 2 kap. 10-11 §§ databaslagen anges att personuppgifter i mål inom den summariska processen får behandlas och närmare bestämt uppgifter om fysiska och juridiska personers identitet m.fl. uppgifter. Med detta avses bl.a. person- och organisationsnummer (nedan "personnummer").³

Att lämna ut uppgifter från BF-databasen är att anse som en "behandling", enligt den definition av begreppet som anges i 3 § PuL, till vilken databaslagen hänvisar,

---

¹ Se tidigare ställningstagande nr 2/13/SUPRO.

² Prop. 2000/01:33 s. 91.

³ Prop. 2000/01:33 s. 94 och s. 164.

1 kap. 3 § p. 1. Att uppgifter från BF-databasen får lämnas ut till personer som direkt eller indirekt berörs av ett ärende är att anse som ett normalt led i verksamheten och anses omfattas av ändamålen med behandlingen.⁴ Beträffande själva faktureringen är detta en del av handläggningen av målet.⁵ Det påpekades dock i lagens förarbeten att användandet av just personnummer visserligen generellt är nödvändigt för en säker identifiering, men att dessa inte bör användas slentrian-mässigt när det inte föreligger någon risk för förväxling mellan personer eller när det saknas andra beaktansvärda skäl.⁶ I och med att det är ett krav enligt 5 § förordningen (1991:1339) om betalningsföreläggande och handräckning att sökanden vid inbetalning av ansökningsavgiften anger svarandens personnummer, är detta ett beaktansvärt skäl för att vid faktureringen lämna ut personnummer (tillsammans med andra relevanta uppgifter) till sökanden i en faktura.

Sammantaget gäller således att personnummer får lämnas ut inom ramen för handläggningen, vilken även omfattar faktureringen av ansökningsavgiften i ett mål. Vidare är det ett krav vid inbetalningen av ansökningsavgiften att sökanden anger svarandens personnummer, vilket ytterligare motiverar ett utlämnande av uppgifterna.

2.2 Skyddade personuppgifter

Utöver själva behandlingen av personnummer måste även eventuell sekretess beaktas. Det finns ingen sekretess som gäller särskilt för den summariska processen. Däremot finns sekretessbestämmelser som avser enskilda personliga förhållanden, oavsett i vilket sammanhang uppgiften förekommer, 21 kap. offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (OSL). Där nämns bl.a. sekretess för adress eller annan uppgift som kan lämna upplysning om var den enskilde bor eller som kan användas för att komma i kontakt med denne m.fl. uppgifter i fall där det kan finnas särskild anledning att anta att den enskilde eller någon närstående kan utsättas för hot eller våld m.m. (3 §). Det är i de flesta fall personer med s.k. skyddade personuppgifter.

I förevarande fall är det dock fråga om ett utlämnande av uppgifter till någon som är part i målet (sökanden). Bestämmelserna i 10 kap. 3 § OSL möjliggör ett utlämnande av sekretesskyddade uppgifter till den som är part i målet. Denna rätt är inte absolut. Om det av hänsyn till allmänt eller enskilt intresse är av synnerlig vikt att någon sekretessbelagd uppgift inte röjs får ett sådant utlämnande inte ske. För det fall det finns sådana uppgifter som kan omfattas av sekretess i ett mål i den summariska processen och som p.g.a. bestämmelsen i 10 kap. 3 § OSL inte får lämnas ut till sökanden, får dessa uppgifter givetvis inte lämnas ut på en

⁴ Prop. 2000/01:33 s. 99.

⁵ Jfr. 20 § 2 st. lag (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning (BfL) och prop. 1989/90:85 s. 48 f.

⁶ Prop. 2000/01:33 s. 94.

faktura till sökanden. Huruvida ett personnummer skulle kunna anses vara en sådan uppgift i något fall, får man ta ställning till i de mål där det är känt att framför allt svaranden har skyddade personuppgifter. Detta torde dock endast vara aktuellt i några få undantagsfall.

Sammantaget måste eventuell sekretess beaktas vid ett utlämnande av personuppgifter och då särskilt om sökandens rätt att få del av sekretessbelagda uppgifter kan vara aktuell att begränsa enligt 10 kap. 3 § OSL.

2.3 Sättet för utlämnande

Det som anförts ovan gäller endast Kronofogdemyndighetens hantering av personnummer som sådana och att de får lämnas ut i samband med fakturering, men berör egentligen inte på vilket sätt detta utlämnande görs. I detta avseende kan det göras en uppdelning av utlämnande dels i pappersform och dels i elektronisk form.

Att lämna ut uppgifter (när det finns stöd för detta) i pappersform möter inget hinder.

Vid användandet av en s.k. e-faktura skickas uppgifter däremot helt i elektronisk form. En utgångspunkt för den vidare framställningen är att en sådan faktura genereras utifrån uppgifter som registrerats i BF-databasen för det aktuella målet som fakturan hänför sig till.

2.3.1 Elektroniskt utlämnande

Ett utlämnande av uppgifter i elektronisk form är omgärdat av olika regleringar i databaslagen. Man skiljer i databaslagen på två olika typer av elektroniskt utlämnande, dels utlämnande på medium för automatiserad behandling och dels s.k. direktåtkomst. I denna utredning redogörs det endast för utlämnade på medium för automatiserad behandling, eftersom frågan gäller i vilken utsträckning uppgifter kan skickas elektroniskt från Kronofogdemyndigheten till en utomstående utan dennes uttryckliga begäran.

Vid utlämnande på medium för automatiserad behandling enligt databaslagen görs en skillnad på om uppgifter lämnas ut till myndigheter eller enskilda (såväl privatpersoner som företag och organisationer). Utlämnande till myndigheter får i regel ske utan särskilda föreskrifter, medan utlämnande till enskilda endast får ske om regeringen meddelat föreskrifter om detta.⁷ Beträffande enskilda framgår detta direkt av 2 kap. 25 § databaslagen.

⁷ Prop. 2000/01:33 s. 111 ff.

Beslutad av
Lena Bäcker

Dokumentägare
Lena Bäcker

Gäller fr.o.m.
2016-01-31

Kronofogdemyndighetens ställningstagande

Ansvarig organisation
Kansliet, VO 1

Beslutsdatum
2016-01-13

Ersätter beslut 2013-05-31 med dnr. 832 6511-13/121 (2/13/SUPRO)

Nr
2/16/Supro

Dnr
832 298-16/121

Sådana föreskrifter återfinns i databasförordningen där det i 11-17 §§ anges under vilka förutsättningar ett utlämnande av uppgifter från databaserna på medium för automatiserad behandling får ske till enskilda. Ett sådant utlämnande från BF-databasen får endast ske i tre olika situationer; till sökanden i målet för redovisning (14 § 1 st.), till den som har tillstånd att bedriva kreditupplysningsverksamhet (14 § 2 st.) och uppgifter om den enskilde själv får lämnas ut till denne (16 §). Det ska här särskilt påpekas att detta gäller för alla personuppgifter från BF-databasen, inte enbart personnummer. Detta innebär att användandet över huvud taget av e-fakturor med någon uppgift från BF-databasen måste vara förenlig med någon av de nämnda bestämmelserna.

Utlämnande till kreditupplysningsföretag rör en annan situation än den som är aktuell i denna PM och är inte någon framkomlig väg för att skicka e-fakturor. Kvar återstår då de två övriga situationerna.

Beträffande utlämnande av uppgifter om den enskilde till denne själv, kan det påpekas att lagstiftaren här endast avser uppgifter som rör den enskilde. Detta torde utesluta uppgifter som direkt eller indirekt går att hänföra till någon annan, jfr. definitionen av ”personuppgifter” i 3 § PuL.⁸ I förarbetena till bestämmelsen angavs också att direktåtkomsten till uppgift om sig själv inte får medföra att man samtidigt får tillgång till uppgift om någon annan.⁹ Kronofogdemyndigheten har i beslut rörande direktåtkomst i indrivnings- och utsökningsdatabasen för enskilda (beslut 2010-02-26, dnr. 808 6130-10/121) fastslagit att uppgifter om motpartens namn får anses omfattas av uppgifter om den enskilde själv. I beslutet fastställdes dock att motpartens adress av integritetsskäl inte får lämnas ut. Frågan om motpartens personnummer berördes inte. Det får därför anses oklart om det är möjligt att skicka en e-faktura till sökanden med svarandens personnummer med stöd av 16 § databasförordningen.

Slutligen återstår möjligheten att lämna ut uppgifter från BF-databasen i en e-faktura med stöd av 14 § 1 st. databasförordningen, d.v.s. till sökanden för ”redovisning”.

Inom den summariska processen används inte begreppet redovisning, till skillnad mot utsökningsmål enligt UB där det anges att ”redovisning av inlutna medel” ska ske enligt 13 kap. Vidare kan ett utsökningsmål redovisas genom att det konstateras att gäldenären saknar utmätningsbara tillgångar. Jämfört med UB skulle då ”redovisning” inom den summariska processen kunna innebära att målet avslutas på något sätt, d.v.s. en redovisning av det beslut som avslutar

⁸ Prop. 1997/98:44 s. 116 jfr. m. art. 2 a och p. 26 ingressen i Europaparlamentets och Rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

⁹ Prop. 2000/01:33 s. 114

Beslutad av
Lena Bäcker

Dokumentägare
Lena Bäcker

Gäller fr.o.m.
2016-01-31

Kronofogdemyndighetens ställningstagande

Ansvarig organisation
Kansliet, VO 1

Beslutsdatum
2016-01-13

Ersätter beslut 2013-05-31 med dnr. 832 6511-13/121 (2/13/SUPRO)

Nr
2/16/Supro
Dnr
832 298-16/121

Kronofogdemyndighetens handläggning av målet, t.ex. ett utslag eller avskrivningsbeslut. En sådan tolkning innebär att det föreligger ett hinder mot att e-fakturer används. För att möjliggöra e-fakturer med en sådan tolkning krävs en ändring av databasförordningen.

Redovisning skulle också kunna tolkas så att det även kan avse andra former av redovisningar till sökanden, såsom exempelvis en delredovisning av vilka mål som registrerats för sökanden/ombudet och som genererat en ansökningsavgift som ska betalas, d.v.s. en faktura. Skrivningen i 14 § 1 st. databasförordningen utesluter inte en sådan tolkning. Denna tolkning skulle alltså medge ett användande av e-fakturer som innehåller någon personuppgift från BF-databasen, såsom personnummer, målnummer och andra relevanta uppgifter. Detta innebär i sådant fall att det inte föreligger något hinder mot att lämna ut uppgifterna elektroniskt i form av en e-faktura.

3 Kronofogdemyndighetens bedömning

Ett utlämnande av uppgifter från BF-databasen, däribland personnummer, i en faktura får ske utan hinder om det görs i pappersform. För utlämnande av uppgifter i en e-faktura finns möjlighet att göra detta, främst beroende på hur man väljer att tolka begreppet ”redovisning” i 14 § 1 st. databasförordningen.

En snäv tolkning av begreppet utesluter användandet av e-fakturer. Med en bredare tolkning av begreppet är användandet av e-fakturer däremot möjligt. Bestämmelsen möjliggör i sådant fall ett elektroniskt utlämnande. Härtill bör det tilläggas att uppgifterna om motparten som ingår i fakturan till stora delar härrör från sökanden själv, då denne ska uppge dessa uppgifter i sin ansökan till Kronofogdemyndigheten.¹⁰ Intrånget i den personliga integriteten för svaranden i förhållande till sökanden, får därför anses som högst begränsat.

För att möjliggöra en ändamålsenlig teknikutveckling och då intrånget i den personliga integriteten får anses begränsat, bedömer Kronofogdemyndigheten att utskickandet av e-fakturer innehållande bl.a. svarandens personnummer i den summariska processen är förenlig med bestämmelserna i databaslagen respektive databasförordningen.

---

¹⁰ Se 18 § BfL och 33:1 RB.